

דעם רבינים

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

פנחס תשפ"א

גליון 49

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

מיר שטייען שוין אינמיטן די דריי וואכן ווען פלל ישראל קלאגט אויפן בית המקדש און אויפן גלות.

ר' נתן שרייבט אין לקוטי הלכות אין עטליכע פלעצער, אז די דריי וואכן זענען זייער מסוגל צו ווערן נאנט צום אויבערשטן און עס איז א הכנה צו די ימים נוראים האים עלינו לטובה.

עס איז געווען אמאל גאר א גרויסער קעניג וואס האט געהערשט אויף אסאך לענדער מיט גרויס רייכטום, ער איז געווען באוואוסט פאר גאר א שטארקער און פעסטער מלך וואס אלע איינוואוינער האבן געציטערט נאר הערנדיג זיין נאמען. פארשטייט זיך אז נישט יעדער פראסטער מענטש האט געקענט צוקומען אפילו נישט נאנט צום שטאט ווי דער פאלאץ פונעם הויכגעשעצטער קעניג איז געשטאנען.

עס איז אריבער א שטיק צייט אין דער מלך איז פארטריבן געווארן פון דעם שיינעם פאלאץ אין גאר א ווייטע לאנד, ווי קיינער האט אים נישט דערקענט דארט. פארשטייט זיך אז ער איז געגאנגען אנגעטון קליידער וואס איז געווען צושליסן און צוריסן, ער האט געדארפט זוכן עפעס צו איבערבייסן זיך צו קענען דערהאלטן דאס לעבן.

אינמיטן א העלן טאג באגעגנט זיך א פראסטער מענטש - וועלכער האט געוואוינט אמאל אין קעניג'ס לאנד - מיטן געוועזענעם קעניג און רופט זיך אן צו אים: "עס איז מיר זייער באקאנט דיין פנים, ביסטו נישט דער אמאליגער קעניג?" דער מלך האט אויסגעשאסן אין א גרויס געוויין און צו אים געזאגט: "קוק ווי גינדיג איך בין לידער אראפגעפאלן!" דער מענטש האט אים געטרייט און געזאגט: "זיי נישט באזארגט, זיי נישט צעבראכן, עס וועט נאך אויפשיינען דיין מזל אויף צוריק, דו וועסט צוריקגיין צו דיין אמאליגע קעניגרייך מיט אסאך מער שיינקייט

און גרויסקייט ווי פריער.

מיט די משל זענען די צדיקים מסביר דער פסוק "כל רפיה השיגוה בין המצרים (אכה א. ג), ווער עס איז א "רודפיה - רודף - י-ה" דאס מיינט ווער עס וויל זיך דערנעטערן צום אויבערשטן, זענען די דריי וואכן וואס רופן זיך "בין-המצרים" די ריכטיגע צייט דערפאר. ווייל יעצט איז דער אויבערשטער כפיכול פארטריבן פון זיין פסא מלוכה און דרייט זיך ארום זוכן א פלאץ ווי ער קען רוען, יעצט אין די דריי וואכן איז די צייט וואס מען קען זיך דערנענטערן צו אים, עס שטייען נישט קיין שומרים ביים טויער פון זיין פאלאץ א.ד.ג.

בעקר בשעת מען דאוונט און מ'לערנט דארף מען דאס טון מיט א געוואלדיגע שמחה, בפרט ביי די פסוקים פון דאווענען וואס רעדן צום אויבערשטן רייד פון נחמה און תקוה, צום ביישפיל: "ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים", "מלוך ה' אללקה ציון לדור ודור". און מען קען רעדן צום אויבערשטן אזוי ווי דער רבי האט אויז געלערנט, צו רעדן אויף די אייגענע שפראך און אים זאגן: "דו ביסט פון אלעמאל געווען אונזער קעניג, איצטער ווען מען זעט נישט דיין מלוכה ביסטו אויך קעניג, עס וועט נאך קומען גוטע צייטן ווען דיין מלוכה וועט נתגלה ווערן איבער די גאנצע וועלט.

די מגלת איכה (די קינות) ענדיגט זיך מיטן פסוק "השיבנו ה' אליך", אז צום סוף נאך דעם וואס מיר האבן זיך אויסגעוויינט ביי די קינות, שרייט רמיה הנביא אז די עיקר פנונה פון די קלאגערייען ביי די קינות איז צו אויפוועקן די רחמנות פון באשעפער ער זאל אויז צוריקקערן צו אים, דערפאר פירט מען אויס סוף פון די קינות מיטן פסוק "השיבנו ה' אליך ונשובה חדש מינו כקדם - באשעפער! מיר בעטן דיר קער אויז צוריק צו דיר, וועלן מיר זיך

האך
זער צו די ענינים
פון ר' שמואל
בארנשטיין
ה"ד

די צווייטע וועלט'ס קריג האט אויסגעפלאצט, ווען ר' שמחה איז געווען פארנומען מיט צושטעלן באסעס פאר אנ"ש פון לאדזש צו פארן צום גרויסן קבוץ אין לובלין, אזוי אויך פלעגט ער צאמשטעלן באסעס כ"א אדר צום יארצייט פון הרב הקדוש רבי אלימלך פון ליזענסק ז"ע ועכ"א. די אידן האבן זיך גארנישט געראכטן צום גרויסן חורבן וואס גייט קומען.

אין לאדזש'ער געטא האט די גרויסקייט און שיינקייט פון אנשי הצדיק זיך ארויסגעוויזן מיט איר אמת'דיגקייט, "געוואלד! אידן, קיין יאוש איז נישט פארהאנדן!" איז געשטאנען אויף א גרויסע אויסגעצויגענע טאוול אין די ברוסק'ער קלויז און האט געשיקט טרייסט און התחזקות פאר אלע אידן ארום.

די שטוב פון ר' שמחה איז געווען א ווארעמע ווינקל פאר די חסידים אין די פינסטערע צייטן, זיי פלעגן זיך צאמנעמען שבת אזוי אויף אינמיטן וואך צו באקומען אביסל פרישע דיבורים פון צדיק. ר' שמחה אליין איז געווען געצווינגען צו ארבעטן, גוטע אידן האבן אים געהאלפן צו באקומען אביסל א גרינגערע שטעלע, אזוי ווי ער שרייבט אין איינע פון די בריוון:

(געטייטשט פון לשה"ק)

...וועגן דעם איז גוט אז איך בין א שומר אין געשעפט ביינאכט נישט בייטאג, ווייל על פי רוב וועסטו זעהן אז אלע חסידישע יונגעלייט זענען לסוג. און אויך פארטייער א.ד.ג. און זיי האבן נישט קיין פלים, פדי זיי זאלן קענען היטן שבת ווי ס'דארף צו זיין, און אויב דו ווילסט אז איך זאל האבן א פעסערע וואך (משמחה), וואס דארף איך קוקן אויך, איך וועל קוקן אונטן און זעהן דעם חסד יעצט אין דעם ענין פון די וואך, על פי רוב זיצט קונן מנפש אינדרויסן אדער ביים טויער פון ציטער און איך האב א ציטער מיט גיטע פאדינונגען, אויף דעם אלעס דאנק איך דעם באשעפער.

דער ברודער חיים משה הי"ד האט געוואוינט אין א צווייטע זייט פון געטא, ר' שמחה פלעגט זיך פארבינדן מיט אים דורך שיקן בריוו, יעדע בריוו איז געווען אנגעזאפט מיט אמונה און תמימות און דער עיקר די אחריות וואס ער האט אויף קינדער, וועגן זייער חנוף, און אויך פשוטע געברויכן אזוי ווי ער שרייבט:

משה, געזענק וועגן טרעפעס (האלפגע שיק) פאר מונקל וייל זי גייט פארנועס? און דער עיקר לאמיר זיך מחזק זיין בע"ה און זיך משתדל זיין און מתפלל זיין אז גאט זאל אלעס ענדיגן צום גוטן.

דיין ברודער שמחה

פון די ערשטע גזרות וואס די רשעים האבן ארויסגעגעבן, איז געווען אז מען טאר זיך נישט צאמנעמען צו דאווענען אין א מנון, אידן פלעגן זיך אויסבאהאלטן אין די שטיבער אדער אין טיפע קעלער'ס צו דאווענען צוזאמען, אבער די ברוסק'ער חסידים אין לאדזש האבן גארנישט געביטן פון זייער שטייגער, נאר ווייטער געדאוונט אין קלויז אזוי ווי עס וואלט גארנישט פאסירט.

אידישע קינדער שטארק זיך מיט אמונה אין געטא

מען האט אים אוועקגענומען צו א באזונדערע פלאץ וואס איז געווען געאייגנט פאר קראנקע אידן, זיין שוועסטער אסתר האט זיך מוסר נפש געווען און אריבערקומען צו אים ברענגען אביסל עסן, וואס זי האט געארבעט זייער שווער צו צאמשטעלן. ר' שמחה האט זיך געגרייט מיט ישוב הדעת צו שידוך פון דער פאלשער וועלט און אפגעבן צוריק זיין הייליגע נשמה צום באשעפער, א קודצע צייט פאר זיין פטירה, האט ער געשיקט א וואונדערליכע בריוו צו זיין ברודער, וואס גיבט אונז אביסל א בליק אויף זיין גרויסקייט:

... היינט איז ל"ג בעומר, איך האב עוסק געווען אין דעם זחר הקדוש, און איינגעשלאפן, כ'האב געזעהן דעם תנאי האלקי זיצן און ארום אים זיצן גרויסע מענטשן, צווישן זיי רבינו "בחל נבט מקור חכמה", איך האב אנגעהויבן שרייען הויך: "רבי! מען האט אין אונז פארקעטן, די אידן זענען אין א גרויסע צרה!" האב איך מרגיש געווען ווי דער רבי האט מיר גענומען פאָשר ישא האומן את היונק - אזוי ווי א טאמע האלט איר זייגעדיג קינד" און אנגעהויבן טאנצן, און אלע האבן זיך משתתף געווען אין דעם טענצל, והנה חלום - איך האב זיך אויפגעכאפט און געזעהן אז ס'איז א חלום.

איך האב דאן אויפגעמישט דעם רבי'ס ספר, האב איך געטראפן ווי דער רבי זאגט אז "רקודים זענען מותיק דינים!" ה' יתברך זאל רחמנות האבן אויף אונז מתוך שמחה....

אשרי מי שראה פניו בחלום.... וואויל איז דער וואס האט זוכה געווען צו זען דעם הייליגן רבי'ן אין חלום.

"ח תמוז תש"ד עטליכע חדשים פארן אויסמעקן רח"ל דעם גאנצן געטא, איז ר' שמחה נפטר געווארן ווען ער איז אינגאנצן אלט געווען איין אין פערציג יאר.

ר' שמחה האט זוכה געווען צו קומען צו קבר ישראל, וואס נאר איינציגע האבן זוכה געווען אין יענע צייטן, און שפעטער איז א קרובה פון ר' שמחה וואס האט איבערגעלעבט די קריג, געפארן אויף א באזוך אין פוילן, ביי די קריג איז זי האלט געווען עלעוו יאר, זי האט נאך גוט געדענקט די גאסן פון געטא און איז געגאנגען צום דארטן בית החיים, און געפונען דעם קבר און האט אוועקגעשטעלט א מצבה אויף זיין קבר, ר' שמחה בן ר' אשר העניב בארנטשטיי הי"ד.

אפילו אין די שווערע צייטן אין געטא, האט ר' שמחה געטון פארן חנוך פון די קינדער, ווען עס איז שוין ארויסגעפארן באנען מיט אידן וואס זענען ליידער מער נישט צוריקגעקומען, האט מען צאמגענומען אלע קינדער אין א געגנט אין געטא וואס האט זיך גערופן "מארישין" מען האט געבעטן די פאר ערליכע אידן וואס זענען געבליבן אין געטא צו לערנען תורה ויראת שמים מיט די קינדער, ר' שמחה איז געווען צווישן די מלמדים וואס האבן געלערנט מיט די צעבראכענע קינדער. אויך דער חסיד ר' אברהם יצחק ווייסזאנד הי"ד איז געווען א מלמד אין די בית לתומים, הונגערדיג און צובראכן בגוף ונפש, האבן זיי ממשיך געווען צו טון זייער תפקיד אריינצוברענגען תורה ואמונה אין יונגע קינדער.

ר' שמחה איז אויך געווען א ווארעמע אדרעס פאר די אידן אין געטא, ער פלעגט אויסהערן זייער שווערן ווייטאג, ווען פיל מאל האט ער געדארפט ענטפערן אויף נישט קיין פשוטע שאלות, וואס אין געווענדליכע צייטן וואלט דאס קיינער נישט ארויפגעברענגט אויפן געדאנק. אין יענע הונגערדיגע טעג, האט מען געטיילט אין געטא איין מאל א וואך א ווארשטל וואס איז געווען געמאכט פון פערדן פלייש, די אידן שומרי תורה האבן דאס אין אנהייב נישט אנגעקוקט און דערציטערט געווארן נאר פון דער געדאנק דאס אריינצונעמען אין מויל, מיט די צייט ווען אסאך אידן זענען נעבעך אויסגעגאנגען פון הונגער אין געטא, קיין אנדערע פשרע פלייש איז נישט געווען צו באקומען אין גאנצן געטא, זענען געקומען צעבראכענע אידן פרעגן שטיל צו זיי קענען דאס עסן אין אזא פאל ווען עס איז ממש פקוח נפש, צו ראטעווען זייער לעבן, ר' שמחה האט זיי מתיר געווען, "וחי בהם" האט ער זיי געזאגט: אזוי ווי נאך רבנים האבן געפסק'נט אין געטא, פון די אנדערע זייט, ווען ר' שמחה אליין איז געווען אויף א שווערן מצב, און איז געלעגן זייער קראנק פון גרויס הונגער, האט מען אים געפרעגט פארוואס עסט ער נישט די פערדן פלייש וואס די רשעים טיילן, ווייל דאס איז פקוח נפש, האט ער געענטפערט: "אויף יעדן פאל גייט מען צום סוף צוריק געבן די נשמה, איך וויל זיך נישט אנפיתערן מיין מויל מיט טריפענע פלייש".

זומער תש"ד איז ר' שמחה געלעגן זייער קראנק,

בחינה אויף ספורי מעשיות די דריטע מעשה מעשה פון חיגר (2)

וויאזוי קען איך
פשוט'ער איד טרייסטן
און דערפרייען דעם
גרויסן קעניג??
(תשובה
בגליון 10) **נמצא**

**צו ענטפערן
די בחינות און
אריינגיין אינעם גורל,
02-5-3333-72
646-518-1095
צו הערן די געווינער
דרוק נומער 4**

זיך אומקערן צו דיר.

ר' נתן איז מסביר אז
באמת לאמתו איז נישט
דא קיין שום וכוח צווישן
אונז מיט השם יתברך,
דאס פארוואס דער
אויבערשטער שרייט
"שובו אלי" אז מיר
זאלן זיך קודם קערן צו
אים מיינט ער צו זאגן
אז "מיר זאלן שרייען
השיבנו" - מיר קענען
נישט אליין זיך אומקערן

צו דיר באשעפער", און
מיט דעם געשריי אליין - וואס קומט פון פראסטע
מענטשן מיט צעבראכענע הערצער פון דעם וועלטל
- וועט ווערן גערעכנט אויבן ביים אויבערשטן אזוי ווי
מיר וואלטן באמת תשובה געטון און זיך אומגעקערט
צו אים.
דער אויבערשטער זאל אונז העלפן מיר זאלן קענען
גלייבן אז דורך אינגערע קליינע עבודות, ברענגען מיר
צוריק די שכינה צו איר אמאליגע וואוינארט, צו איר
אמאליגע פראכט. עס זאל שוין אנטפלעקט ווערן דעם
אויבערשטן'ס מלוכה אויף דער גאנצער וועלט בקרוב
בימינו אמן.

- ער האט גארנישט געדענט צו אים
- ווי אז האב און זענען, נבד מיר ארויס א תשובה
- יא. וואס האט מען געמאכט אין שטאט אין דעם בלזן?**
- אז מ'זאל אים גארנישט טון, ווייל ער האט תשובה געטון
- אז מ'זאל אים איינשפארן אין תפיסה, למען דיעו
- אז מ'זאל אים הענגען, למען דיעו
- יב. וואו אהרן איז דער וואס האט נישט געקענט גיין באדענט געזאגט?**
- ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואס די זון און די לבנה טרעפן זיך
- ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואו מ'האט אים באגולט
- ער איז געגאנגען צו די צוויי טירענט בערג
- יג. וואס האט ער דארטן געזען?**
- די שרים וואו זיי טאנצן ליבונת
- די שרים וואו זיי פארצייילן פאר וועמען זיי האבן מוזיק געווען
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יד. סארוואס האט די טאטע באזעט פון די שרים געווינט?**
- ווייל די שרים האבן זיי מוזיק געווען
- ווייל שוין א לאנגע צייט וואס זיי זענען זיי און איז נישט געקומען
- ווייל זיי האבן פארלוירן נאר א טייערע זאך
- יז. ווער האט געזאגט די זון פון די שרים, דער וואס איז פארלוירן געווארן?**
- זיין חבר וואס איז געגאנגען מיט אים יעדן טאג
- דער מלך וואס האט געבויט די פאלאץ
- דער כישוף מאכער וואס האט געוואוסט זיין משפחה
- טו. סארוואס האט ער אים באזעט און געצייגט?**
- ווייל ער האט מוזיק געווען פאר דער מלך
- ווייל ער האבן אוועק גענומען די כח פון דעם מלך וואס האט געבויט פאלאץ אויף זיי
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טז. וואס האט דער מלך פון די שרים געווינט אז מ'זאל טון?**
- דערווייל זאל מען גארנישט טון
- אז מ'זאל צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאץ
- אז מ'זאל נישט צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאץ
- יח. וואס האט דער מלך פון די שרים געווינט אז מ'זאל טון ווען מלכות אים געענטפערט אז ער איז געווארן א וואלקן?**
- דערווייל זאל מען גארנישט טון
- אז מ'זאל צוריק געבען די כח פון דעם וואלקן און עס צוריק געבן פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאץ
- אז מ'זאל רופן דעם וואלקן און מ'זאל אים אדער ברענגען

- א. וויאזוי איז דער וואס האט נישט געקענט גיין איינגעוויילט געווארן?**
- ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטריב איז א רפואה פאר די פיס
- ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטריב איז א פאר צדיקים
- ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטריב איז פאר משוגעים
- ב. צו וועלכע האלדן איז ער בארענט געגאנגען?**
- צו די וואלד וואס איז געווען געבן אים
- צו די וואלד וואו מ'האט אים באראבעוועט
- צו די וואלד וואו די זון און לבנה קומען זיך צוזאם
- ג. אויף וועלכע ביים איז ער אדויף?**
- א נדיב'ע בוים
- א געווענליכע בוים
- א הויכע בוים
- א שטריב פון צדיקים
- די שטריב פון משוגעים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וועלכע שטריב האט ער איינגעשריט אין דעם וועג?**
- די שטריב פון צדיקים
- די שטריב פון משוגעים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט פאסירט צו די גולמים וואס זענען געגאנגען אויף די שטריב?**
- זיי זענען געווארן צדיקים און האבן חרטה געהאט אויף דעם וואס זיי האבן געטריבט און געהרג'ט
- זיי האבן זיך געשריגן איינער אויפ'ן אנדערן צוליב די האבן מיר גע'הרג'ט
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וויפיל גולמים איבערגעבליבן?**
- אלע
- נאר צען
- דער עלטסטער (גרעסטער) גול מיט נאך איינער
- ז. וועלכע שטריב האט ער בארענט איינגעשריט?**
- די שטריב פון צדיקים
- די שטריב פון משוגעים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס איז געווארן מיט דעם גרויסן מלך ווען ער איז געגאנגען אויף די שטריב?**
- ער איז געווארן א צדיק און חרטה געהאט אויף דעם וואס ער האט געטריבט און גע'הרג'ט
- ער האט גערופן קברים און תשובה געטון
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. וואס האט דער מלך געזאגט צו דער וואס האט פריערט נישט געקענט גיין?**
- ער האט אויף אים געשריגן אז צוליב אים האט ער גע'הרג'ט

נאר דאס זאלט איר זעהן תמיד צו טאן. אן צו טרענקען ביימער - מיט פיל הצלחה

אומקערן צו דיר (איכה ה, כא).

המשך
פון זייט 1
דער ריינער
קוואל

עס איז דא אן אנדערע פסוק אין נביא
"שובו אלי ואשובה אליכם (מלאכי ג, יז) דער
נביא זאגט אין נאמען פון באשעפער,
קערט אייך צוריק צו מיר, וועל איך זיך אומקערן צו
איך ישראל" זעט מען אז עס איז דא א ופנה צווישן
דעם אויבערשטן מיט פלל ישראל, דער אויבערשטער
בעט: "שובו אלי", מיין פאלק ישראל טוט תשובה און
פארבעסערט ענקערע וועגן, וועל איך השם יתברך
דערנאך זיך אומקערן צו אייך. ווידער פלל ישראל
טענה'ט: "באשעפער, השיבנו ה', קודם קער זיך די
באשעפער צו אונז און דאן וועט זיין נשובה - מיר וועלן